

پروژەى «پهپووله» بۆ مندا لانی كورد ۱-

دهزگای چاپ و بلاو كرده وهی

ئاراس

زنجیرهى روشنبیری

خاوهنى نيمتياز: شهوكهت شیخ بهزدين

سهرنووسهر: بهدران شههمهه ههیب

كتیب: كۆمهله مشكیک

ناماده كرده و وینه كیشانى: یوسف عهبدولقادر

بلاو كراوهى ئاراس - ژماره: ۶۶

دهرهینانى هونهرى: شكار عهفان نه قشبه ندى

بیته لیدان: دلاوهه صادق ئەمین

چاپی به كههه - چاپخانهى وهزارهتى پهروهرده

ههولیتیر - ۲۰۰۱

له كتیبخانهى بهرپوهه رایه تیبی گشتیبی روشنبیری و هونهه

ژماره (۱۹۳) ی سالی ۲۰۰۱ ی دراوه تى

كۆمهله مشكیک

یوسف عهبدولقادر رهسول

كۆمەلە مشكېك

مالئىك مشكېكى زۆريان دەبى و، خاۋەن مالەكە بە بوونى ئەو ھەموو مشكانە لە نىو خانووھەكەدا بىزار و نارەھەت دەبى، بۆيە بىرپارى ئەو دەدات بە ھەر شىۋەيەك بېت لە نىو خانووھەكەدا دەريان بىكاتە دەرەو، رۆژىكىان دەچىتە بازار و پشیلەيەكى گەورە دەكړى و دەيخاتە نىو سەبەتەيەك و دەيھىننېتەو، پشیلەكە لە نىو مالدا بەرەللا دەكات، پشیلەكە ھەر دەسوورپتەو و دەمياوېنى، مشكەكان كە گوپيان لە دەنگى پشیلەكە دەبى زۆر خەمگىن دەبن، چونكە دەزانن، كە ئىتر ناتوانن سەر لە كۈنەو دەريبن، بۆيە ناچار دەبن لە نىو خۆياندا كۆبونەوھەيكە بكن بۆ ئەوھى بىرپارى ئەو بەدەن چى بكن و چۆن لەم پشیلە ترسناكە رزگاربان بېت.

لە كۆبونەوھەكەياندا ھەر ھەموويان لەسەر ئەو رىك دەكەون شتىك بكن، بۆ ئەوھى ئەو پشیلە بەدەرې ھەراسانى كرىون لەو مالە وە دوور بخەنەو. يەكېك لە مشكەكانى دەلى:

«بە راستى پشیلەكە ھىندە وە دووم كەوتو، زۆرى ماندوو كرىوم و ھىچ ھىزم تىدا نەماو.»

ئەوھى دىكەيان دەلىت:

«سەيرى كلكەكەم بكن، ئەوھتا نىوھى زىترى قرتاۋە ھىندەى وەدووم كەوى و لە دواۋە كلكەم بقرتېنى و بۆى نەگىرېم.»

ئەو مشكەى لە ھەموويان بچوكتەر دەبى دەلى:

«من پىشنىازى ئەوھ دەكەم زەنگولەيەك لە مى پشیلەكە بكن، ئىتر ئەوسا بە ئارەزووى خۆمان دىبن و دەچىن، چونكە ھەر كاتى گوپمان لە دەنگى زەنگولەكە بېت، رادەكەين و خۆمان دەشارىنەو.»

مشكەكان ھەر ھەموويان چەپلەى بۆ لى دەدەن و دەلىن:

«ھەى سەد ئافەرىن، بە راستى ئەمەيان فىلئىكى باش و پەسندە، ھەر بڑى بۆ خۆت و پىشنىازەكەت.»

بەلام ئەوھى لە ھەموويان بە تەمەنترە پىرە مشكېك دەبېت، زۆر بەم پىشنىازە كەيف خۆش نابېت، دەلىت:

ئەگەرچى بۆچۈۋىتىكى باشە، بەلام ئەنجامدانى زۆر لەۋە زەحمەتتەرە، كە بىرى لى
دەكەنەۋە؛ بەلام من پىرسىيارىكتان لى دەكەم، ئايا كى لە ئىۋە ھىندە ئازا و بە جەرگە،
كە بتوانى ئەو زەنگۈلەيە لە مىلى پشیلەكە بکات.
مشكەكان كە ئەم قسەھيان گویى لى دەبیت، يەك سەھىرى ئەۋى دیکە دەكات و،
كەسیان ۋەلامى مشكە پىرەكەیان بۆ نادىتتەۋە، بۆیە ۋا چاكە ئەۋەى كارى لە خۆى
پانەبىنى، باپتیشنىازىش بۆ خەلكى دیکە نەكات.

سهگ و ریوی و کهلهباب

جاریکیان سهگیک و کهلهبابیک دهن به دوست و پهیمان به پهکتر ددهن، که به بی پهکتری هیچ نهکن. روژی له روژان به پهکوه له نیو دارستانیکدا پیاسه دهکن و شهویان به سهردا دیت، دهیانهوی توژیک بخون و بحه سینهوه، کهلهبابهکه دهچپته سهر لقی داریک و سهگهکیش له ژیر دارهکه دا دهخوویت، له ناکاو ریوییهک پهیدا دهبی و له دلی خویدا دهلی: «نهگه بتوانم فیلیک له و کهلهبابه بکم بؤ نهوهی له سهر نه لم لقه داره بیته خوارهوه، نهوه ژمه خواردنیکی باشم دست دهکهوویت».

کاتی که کهلهبابهکه دست به قووقه قووق دهکات، ریوییهکه پیروزیایی لی دهکات بؤ نهوه دهنکه ناسک و خوشهی، که هیهتی؛ به لام داوای لی دهکات له سهر لقه دارهکه بیته خوارهوه هتا باشتر گوئی له دهنکه خوشهکهی بیته، کهلهبابهکیش زور به خوشحالی پهوه پیشنیازهکهی پهسند دهکات، چونکه ناگای له فیلی ریوییهکه نییه، که نیازی خراپه و دهیهوویت له ریگی نهوه پلانهی دایناوه بیخوات.

به لام کهلهبابهکه له بهر نهوهی پهیمانی به دوستهکهی خوئی داوه به بی پهکتر ههگیز هیچ نهکن و، نهشی دهویست به بی ناگاداری نهوه داواکهی ریوی قهبول بکات، بویه پیش نهوهی له سهر لقی دارهکه دابهزپته خواری، داوای له ریوییهکه کرد، که نهگه بیت و رهامندی سهگهکهی دوستی وهربگری نهوه زور باشتره، نهگینا نهوه هیچ لاری نییه و دیته خوارهوه.

منداله نازیزهکان؛ کهلهباب و ریوییهکه له مشت و مریه دا بوون، که سهگهکه خهبری بووهوه و، هر زو له مهبهسته گلاوهکهی ریوییهکه گهیشته، که دهیهوی هر وا به ناسانی دوستهکهی بخوات، بویه بی سی و دوو لیکردن راوی ریوییه فیلبازهکهی ناو، وای ترساند که جاریکی دیکه نهویژی له دهقهره نریک بیتهوه.

منداله خوشهویستهکان، دهزانن کهلهبابهکه له بهرامبر نهوه چاکهیهی سهگهکه چی کرد؟

بیگومان زور زور سوپاسی نهوه دوسته دلسوژ و وهفادارهی خوئی کرد و، نیتر له گهشتهکه یاندا بهردهوام بوون و، نهوه پهیمان و بهلینهی به پهکتریشیان دابوو، دوستایهتی ههردوکیانی قوول و به هیز تر کرد.

مشكى لادى و مشكى شار

رۆژيكيان مشكى لادى مشكىكى دوستى، كه له شار دهبيت و ميواندارى دهكات، مشكهكهى لادى خانوويكى بچووكى دهبي، بهر له هاتنى دوستهكهى دهست به خاوپن كردنهوهى خانووهكهى دهكات و زور ئهزىهتى پيوه دهخوات، چونكه خانووهكهى زور بي كه لك دهبيت.

مشكهكه بۆ ئه و ميوانداريه ههچى له خوراك و خواردن پاشهكهوتى كردووه، وهكو گويز و فستق و گولهپهروژه بۆ دوستهكهى حازر دهكات.

لهكاتى ديارى كراودا مشكى شار دهكات، دواى سلاو و بهخير هينان و ريز لى گرتن، ههچى يهكى نامادهى كردووه لهبهر دهم دوستهكهى دادهنى؛ بهلام مشكى شار كه سهيرى خانوو و خواردنهكه دهكات زور نارحهت دهبي و، پى دهلى:

«دوستى نازيزم، تۆ چۆن ليره دهژى و دهعهويتهوه، لهوه دهچى ژيانىكى زور ساده و ساكار بهسهربهرى و، هيج شتىكى ديار و بهرچاوت نيه، من به پىچهوانهى تۆ خانوويكى زور خوشم ههيه و، ههموو خوشتيهكى ژيانيشم مسوگههه و، له خواردنيشدا ههچيهكى مهبهست بيت ههمه و، هيج كاتيكيش لهمباريهوه لهروو دانامينم».

مشكى لادى، كه ئه و ههموو قسانهى گوئى لى دهبي زور شهرم له خوئى دهكاتوه، ناچار ههندى كهل و پهلى خوئى كۆ دهكاتوه و له گه ل دوستهكهى بهرهو شار بهرى دهكهوى، كه له شار نزيك دهبنهوه، مشكى لادى بۆ يهكهمين جار گوئى له دهنگى ئۆتۆمبيل دهبي و، چاويشى به قههبالغى و رووناكى و گلۆبى رهنكاو رهنك و بريقه دار دهكهوى، سهههتا زور دهترسى؛ بهلام كه دهكات مالى دوستهكهى زور خوشحال دهبي، چونكه مالى دوستهكهى زور له مالهكهى خوئى خوشتر دهبيت.

ههردوو مشكهكه به ريگاوه هاتبوون زور ماندوو بووبوون، ماوهيهك به يهكهوه گفتوگو دهكهن، زورى پى ناچى شهو داديت، ئينجا دوو بهدوو ميژهكه به خواردن دهرازيننهوه خواردنى جوراو جور له شيرينى و پهني و گويز و فستق ناماده دهكهن و خواردنهوهى خوئ و بهتام و چيژيش لهگه ليدا دادهنين و، به دلچى خوشهوه دهست به خواردن و خواردنهوه دهكهن، زورى پى ناچى لهپر پشيلهيهكى گوره لىيان

وہ ژوور دہکے ویت، ئیتر ہر دوو مشکہ کہ ناگیان لہ یہ کتری نامینی و ہر یہ کہیان بہ لایہ کدا دہچی و ہرچی چۆنی بی خویان رزگار دہکەن.

پاش ماوہیہک، کہ ہست دہکەن ژوورہ کہ ئارامہ و کہسی بیانی تیدا نہ ماوہ، ہر دوو مشکہ کہ دینہ دہرہوہ و ہموو گیانیان ترس و لہرزہ، مشکہ لادی بہ مشکہ کہی شار دہلی: ہاورچی گیان، دہبی بمبووری من دہگہ پیمہوہ مالہ کہی خۆم، چونکہ ئہو خانووہ کۆنہی ہمہ و، ئہو گوپز و فستہ قہی ئہوچی و، ئہو ژیانہ سادہ و ساکارہی لہ لادی بہ سہری دہبہم زۆر زۆر بۆ من لہم ژیانہ ئالۆز و پرمہ ترسییہی شار خۆشترہ، ئیتر مشکہ لادی دہست دہکاتہ پراکردن و بہرہو مالہ کہی خۆی دہگہ پیتہوہ و، زۆریش شوکری خوا دہکات، کہ لہ چنگی پشیلہ کہ رزگاری بووہ.

ئیتہر ہر لہو ساوہ مشکہ لادی ژیانیکی سادہ و ساکار و ئاسوودہ و خۆشتر و باشتر لہ ژیانہی پرمہ ترسی و سہروہت و سامانی شار بہ سہر دہبات.

مەيموونىكى فشهكەر و دۆلفىنىك

دەگىرپنەو و دەلېن؛ جارىكىان مەيموونىك بە سواری كەشتى لە شارىكەو بەرەو شارىكى دىكە دەچىت و، دەپەوئى خۆشى و نىشان بدات، كەوا زۆر ژىر و وریایە و، ناو بەناویش لە خوارەو تا سەرەو بە چارۆگەي كەشتى بەكەو هەلدهگەرئى و دېتە خوارەو، بەم كارەيشى زۆر شانازى دەكاو، زۆرىش لە خۆ بايى دەبئى، تا جارىكىان كە لە سەرەوئى چارۆگە كەشتى بەكەو دەبئى، لەپەر با و بارانىكى زۆر دەست پئى دەكا و زۆرىش بە هیز و گور دەبئى مەيموونەكە لەسەرى سەرەو هەلدهداتە خوارەو و دەكەوئتە نئو ئاوەكە.

مەيموونەكە هاواری لئى هەلدهستئى و داوا دەكات یارمەتى بدن، كەشتى بەكەش هەر لەرۆیشتنى خۆى بەرەوام دەبیت و، كەسەش گوئى لە هاواری مەيموونەكە نابیت، لەو كاتەدا دۆلفىنىك چاوى لئى دەبئى، كە مەيموونەكە لەبار و دۆخىكى زۆر خراپ و نالەبار دایە و، زۆرى نەماوە بخنكئى، بەزەبى پئیدا دېتەو گورج مەيموونەكە سواری پشتى خۆى دەكات تاوەكو رزگارى بكات.

كە هەردووکیان بەرەو شار بەرئى دەكەون، لە رینگا جارىكى دىكە مەيموونەكە خەرىكى فشه و درۆى خۆى دەبیت و هەر بە بەژن و بالایى خۆیدا هەلدهدا، گوايە گیاندارىكى زۆر بە سوود و بايەخ و گرنگە و، بە دۆلفىنەكە دەلئیت:

«من هەموو كەس و گیانداران دەناسم و، ئەوانیش هەموویان من زۆر چاك دەناسن، من دۆستىكى زۆر نزیكى پاشای ئەم شارەم، ئەگەر پاشا بزانی تۆ یارمەتیت داوم و لە مردن رزگارت كردووم، بئىگومان خەلاتت دەكات.

دۆلفىنەكەش كە ئەم قسانەي گوئى لئى دەبئى، لئى دەپرسئى:

ئایا تۆ باش شارەزای ئەم شارەي؟

ئەویش دەلئى بەلئى زۆر باش شارەزام و دەشزانم هەر ئیستا لەسەر داواي پاشای دۆستم لە كۆشكەو ئەسپ و گالئیسكەم بۆ ئامادە كراو و، هەر خۆیشى دیتە پئیشوازیم و، نیازیشم وایە هەر لە كۆشكى پاشا ئەوئى، كە هەمووى لە زېر دروستكراوە بمینمەو.

هەر كە لە شارەكە نزیك دەبنەو دۆلفىنەكە سەیری دەورو بەرى شار و قەراغ ئاوەكە دەكات، نە ئەسپ و نە گالئیسكە و نە كەسەش دەبىنئى لەو شارەدا بژبیت، ئیتر بە ناچارى مەيموونە فشهكەرەكە بەجئى دئئى و، هەر لە قەراغ ئاوەكە بۆ نئو ئاوەكە دەكشئى و خۆى نقووم دەكا و دەروات.

منداڵە ئازبەهان؛ راستیان گوتوو، كە درۆ دۆزمنى مرۆفە و، ئەوئىش درۆ بكات رۆژىك هەر دېت، كە هەقىقەتى درۆكەي وەدەر بكەوئت و، شەرمە زارىش ببیت.

Your lies will always find you out.

رټويپه کي فيلباز و بزنيکي نه زان

جارتکيان رټويپه ک زور به خيراى راى ده کرد و له ناکاو که وته نيو بيرټکه وه، زورى هه ولدا بيته دهره وه، به لام له بهر نه وهى دهوروبه رى بيره که ته ر و لووس بوو زوو زوو هه لده خلیسکا و ده که وته خواره وه و نه يده توانى له بيره که بيته دهره وه. رټويپه که له هه وله کانيدا زور بى نوميد و خه مبار بوو، له پر گوئى له خشپه ي پټيه ک بوو، که به ره و بيره که ده هات، که سه رى هه لبرى بينى بزنيکي شاخ دريژه و هاتوته سه ر لټوى بيره که.

بزنه که سلأوى له رټويپه که کرد و، گوټى؛ مام رټوى من چاوم باش نيو بيره که نابينى، ئايا نه م بيره هيچ ناوى تيداىه؟.

رټويپه که له وه لامدا گوټى؛ به لى ناويکي زور باش و خوښى تيداىه.

بزنه که جارتکي دیکه پرسىپه وه و گوټى؛ ئايا ناوه که ي زوره يان که مه؟

رټويپه که نه مجاره يان گوټى: ده فهرموو برادرى نازيز که ره م که و خوت وهره سه رى ناوه که ي بکه باشته ر.

رټويپه فيلباز که ده يه ويست فيلټيکي باش له بزنه که بکات و خوى رزگار بکا؛ به لام دياره بزنه که مژه و نه زانه که نه يده زانى ده يه وي فیللى لى بکات، بويه به نه زانى ساويلکه يى خوى ده چيټه نيو بيره که، بزنه که له بهر نه وهى شاخه کاني گه وره و به هيز دهن، پياندان هه لده گه رى و خوى ده خاته سه ر پشتى بزنه که و دواتر خوى هه لده ته دهره وه و رزگارى ده بيت و، له دهره وه يش گالته به بزنه که ده کا و ده لټت:

«سه د حه يف و مخابن دياره ميشکت وه کو ريشه که ت باش نييه، چونکه ده بوو به ر له وهى بيټه نيو بيره که وه باش باش سه رى ناوه وه ت بکر دايه و بيرت له وه بکر دايه ته وه، ئايا چون ديټه دهره وه، رټويپه فيلباز که نه وه ده لى و، بزنه نه زان و به سته زمانه که له نيو بيره که جى ديلى و تى ده ته قينى و هه لدى و له و ناوه وه دوور ده که ويټه وه.

منداله نازيزه کان؛ نه م چيروکه ناموزگاريمان ده کات، که به ر له وهى هر کارک بکه ين، ده بى به باشى بيرى لى بکه ينه وه.

ههتاو و رهشهبأ

جارئكئان ههتاو و رهشهبأ دهبئته شه ره قسهئان و، رهشهبأ به ههتاو دهئئت:

من له تو به هئترم و، دم و رومتهكانئشى پر له ههوا دهكات.

ههتاو له وهلامدا دهئئت: قسهئى قور نهوهئلا من له تو به هئترم و، ههموو كهسئش ئهوا راستئيه دهزائئت.

ئهوان لهو شه ره قسهئيهدا دهبن، لهپر چاوان به پئاوئك دهكهوئت، كه به پئئشاندا رته دهبئ و كئو و ساقوئيهكى لهبهردا دهبئت، رهشهبأبهكه دهئئت:

ده سهئرى ئهوا پئاوه بكه، ئهوهئا وا ساقوئكهئى كراوتهوه، ئئستا دهئوانئن گرهوئك بكهئن و، ههرا كام له ئئمه بتوانئ ساقوئكه لهبهر ئهوا پئاوه بكاتهوه، ئهوه ئهوا گرهوهكهئى بردوئتهوه.

رهشهبأكه ههئا توانائ ههئيه زور به توندى ههئدهكا و لهسهروو و خواروو و، روژههئلا و روژئاوا فوو له پئاوهكه دهكات و، پئاوهكهئيش كئووهكهئى زئتر به سهئريهوه توند دهكات و ساقوئكهئشى دادهخات و، له ئهئجامدا رهشهبأكه ماندوو دهبئت و دههستئ تاوهكو نهختئ بهسئتهوه، ئئنجا نورهئى ههئاو دئت.

ههئاوئش سهرا له زئر ههورهكه دهردههئئئ و تئشكى زهرد و جوانئ خوئى دهخاته پروو، پئاوهكه گهرا كارئ تئ دهكا و له بهرخوئدا دهئئت:

ئائ كه خهريكه دنئا گهرا دادئت، ساقوئكهئى لهبهر دهكاتوه و دهئكاته سهئرن و لهزئر دارئكدا باوئشكى دئتئ و خهوهئبأتهوه و دهخهوئت.

ئئنجا ههئاوهكه زور به هئمنئ و لهسهرخو به رهشهبأكه دهئئت:

براله خو ئهوه من بردمهوه، دياره منئش له تو به هئترم.

بوئيه ههئمشه مروئئى ئارام و لهسهرهخو لهوانه بائترن، كه زوو ههئدهچن. دياره دهئئكئشه گوتووئانه؛

«به رئش نئيه به رئش نئيه».

ههتاو و رهشهبأ

جارئكيان ههتاو و رهشهبأ دهبيته شه ره قسهيان و، رهشهبأ به ههتاو دهلئيت:

من له تو به هيزترم و، دم و رومتهكانيشي پر له ههوا دهكات.

ههتاو له وهلامدا دهلئيت: قسهي قور نهوهللا من له تو به هيزترم و، ههموو كهسيس ئهو راستييه دهزانئيت.

ئهوان لهو شه ره قسهيهدا دهبن، لهپر چاويان به پياويك دهكهويت، كه به پيشياندا رت دهبي و كلاو و ساقويهكي لهبهردا دهبيت، رهشهبأيهكه دهلئيت:

ده سهيري ئهو پياوه بكه، ئهوهتا وا ساقوكهي كراوتهوه، ئيستا دهتوانين گرهويك بكهين و، هر كام له ئيمه بتواني ساقوكه لهبهر ئهو پياوه بكاتهوه، ئهوه ئهو گرهوهكي بردوتهوه.

رهشهبأكه ههتا تواناي ههيه زور به توندي ههلهكا و لهسهروو و خواروو و، روژههلا و روژئاوا فوو له پياوهكه دهكات و، پياوهكهيش كلاوهكي زيتر به سهريهوه توند دهكات و ساقوكهشي دادهخات و، له ئهجامدا رهشهبأكه ماندوو دهبيت و دهوستي تاوهكو نهختي بحهسيتهوه، ئينجا نورهي ههتاو ديت.

ههتاويش سه له ژير ههورهكه دردهيني و تيشكي زهر و جواني خوخي دهخاته پروو، پياوهكه گرما كاري تي دهكا و له بهرخويدا دهلئيت:

ئاي كه خهريكه دنيا گرم داديت، ساقوكهي لهبهر دهكاتوه و دهيكاته سهرين و لهژير دارئيدا باويشكي ديتي و خهوهيباتهوه و دهخهويت.

ئينجا ههتاوهكه زور به هيمني و لهسهرخو به رهشهبأكه دهلئيت:

براله خو ئهوه من بردهوه، دياره منيش له تو به هيزترم.

بوئه ههميشه مروفي ئارام و لهسهرهخو لهوانه باشترن، كه زوو ههلهچن. دياره دهميكيشه گوتويانه؛

«به ريش نيه به ريش نيه».

بۆق و مانگا

جاریکیان مانگایه که له دهراویکدا دهلهوهپری و به ریکهوت بهسهه هندی بیچوو به بۆق دهکهوی و زۆر ئازاریان دهدات، یهکی له بیچوو به بۆقهکان له ترسان به پهله بهرهو پرووی دایکی را دهکات بۆ ئهوهی له رووداوهکه ئاگاداری بکات و، له دوورهوه هاوار دهکا و دهلی:

«دایه... دایه، ئاژهلیکی زۆر مهزن به ههه چوار قاجییهوه به سهه من و براکانم کهوت».

دایکهکهی لی پرسی رووداوهکه چۆن بوو رۆله؛ ئهوهیش له وهلامدا گوتی:
«به ههه چوار قاجه گهورهکانییهوه به سهه مان کهوت»
- چوار قاجی گهوره؟!، چهند گهوره دهبوو، خۆی فوو کردو گوتی هینده گهوره دهبوو؟.

بیچوو به بۆقهکه گوتی:
«نهخیر زۆر لهوه گهوره تر دهبوو!».
دایکهکهی هیشتا خۆی فوو دهدات و دهلی؛ باشه له وههیش گهوره تر دهبوو؟!
بیچوو به دهلی: بهلی له وههیش گهوره تر دهبوو.
ئینجا دایکهکهی بۆ جاری سییهه فووی له خۆی کرد؛ بهلام بیچوو به دهلی؛
دایه گیان من دهتوانم بلیم ئه و ئاژهله هینده گهوره بوو ههه چهندهی خۆت فوو بهدیت تا دهتهقی هیندی ئه و گهوره نابی.

دایکهکهی دیسانهوه دهکهویته فوودانی خۆی فوو... فوو... فوو... هیندهی فوو له خۆ کرد تاوهکو هیندهی بالۆنیکی گهورهی لی هات، له پرتقی و پارچه پارچه بوو، هیچی لی نهمایهوه و ههپرون به ههپرون بوو.
بۆیه گوتوو یانه؛ ئه و کهسهی ههولی ئه وه بدات له قهوارهی خۆی زیتتر گهوره ببیت بی ئه قله.

حاجی لهق لهق و مام پیوی

رۆژنیکیان حاجی لهق لهقیک لهسه کانیایک خه ریکی ئاو خوار دهنه وه ده بئیت،
پیوییه که دئته لای و سلای لای دهکا و پیی ده لئیت:

«دۆستی ئازیزم، ماوهیه کی زۆره نهم دیوی، غه ریبیم کردووی، بۆ نایه ی داوه تی من
بی و نانی نیوه رۆ به یه که وه بخوین».

حاجی لهق لهق لهقه که ده لئیت: زۆر سوپاست ده که م و، به خو شیبه وه قه بوولی ده که م.
حاجی لهق لهق به ره و مالی مام پیوی به ری ده که ویت و، پیوییه که ییش خوار دن له نیو
دوو قاپی په ل دا ئاماده ده کات و ده یخاته بهر دهم خو ی و لهق لهقه که.

پیوییه که زۆر به ئاسانی خوار دهنه که ده خوات؛ به لام لهق لهق لهقه بهر ئه وه ی دهنوکی
دریژه و له نیو قاپه په له که دا هه رچه ند هه ل ددات خوار دهنه که ی بۆ هه ئنا گیری و
ناخوری و ئه و رۆژه لهق لهق به برسی تی دهمین ته وه، له گه ل ئه وه شدا سوپاسی پیوییه که
ده کات بۆ ئه و داوه ته ی کردوویه تی و، هیوای ئه وه ییش دخوازی که بۆ رۆژی دواتر
پیوییه که ییش داوه تی ئه و قه بوول بکات، پیوییش هه ر زۆر به خیراییه وه داوه ته که ی لهق
لهق قه بوول ده کات، چونکه زۆری هه ز له خوار دنی به خو رای ی ده کرد، ته نانه ت بۆ ئه و
رۆژه ییش له به یانییه وه تا ئیواره ه یچ ناخوات و نایه ویت خو ی تیر بکات، زیتریش له بهر
ئه وه ی به و هیوایه ده بئیت خوار دنیکی خو ش و چه و له لای حاجی لهق لهق بخوات.
کاتیکیش که پیوییه که ده گاته مالی حاجی لهق لهق، زۆر زۆر به خیره اتنی ده کات و،
خوار دنیکی باشیشی بۆ خو ی و میوانه که ئاماده کردووه؛ به لام لهق لهق لهق خوار دهنه که له
لیوانیکی خه رتوومی باریک ده کات و، به دهنوکه دریژه که یه وه زۆر به ئاسانییه وه
خوار دنی نیو لیوانه قوول و باریکه که دهر دینی و ده یخوات؛ به لام مام پیوی دهم و لووتی
به نیو لیوانه که وه ناچیت و ناشتوانیت ه یچ بخوات، بۆیه ناچار ده بئیت ده ورو بهری
لیوانه که بلسته وه و هه ر ته نها بۆنی خوار دهنه که بکات، بۆ ئه وه ی هه ر ه یچ نه بی به و
شیویه فه رامۆشی بیت، ئیتر به م شیویه پیوییه که به برسی تی و تووریه یه وه به ره و مال
ده گه ریته وه و، له ئاست ئه و گالته یه ی حاجی لهق لهق پیی کردووه بیزار و دل ته نگ
ده بئیت.

هه ر بۆیه شه که گوتوویانه؛ «رێز له خه لک بگره، بۆ ئه وه ی خه لکیش ریزت لی
بگریت».

شاژنه شیر

دهلین جاریکیان هندی ئاژهل و بالنده کو دهنهوه بو ئهوهی بزنان کامیان زیتیر بیچوویان دهبی، یان هلی دین، یان له پرووی ئەندامی خیزانهوه، کامیان لهوهی دیکه زیتیره.

سههتا ماسی گر دیته قسه و دهلی:

«من پینچ دانه هیلکهه له هیلانکههه خۆمدا ههن، ئهوههیش باوهه ناکات با بچی بیانژمیری».

مشک له و لاوه دهلیت:

«جا خو ئهوه ههر هیچ نییه، ئهوهتا من ههشت بیچووم ههن و، له ههفتهه داها توویشدا ههشتی دیکهشم دهبن.

به رازیش دهلی:

«بیگومان ههشت دانه ژمارهیهکی باشه؛ به لام باوهه رتان بیت شهرم دهکهه، گهر له سیزده بیچوو که مترم بییت».

بهه جوهره یهک به دوا ی یهک باسی خو دی دهکات و، ههر هه مووشیان له خو یایی بوونیان پیوه دیار ده بییت؛ به لام مار له و بروایه دا ده بییت، که ههر خو ی گره وه که ی بردۆته وه، چونکه هیچ کات له (۲۰) بیچوو که متر هه لئا هی نی.

ئیتیر بهه شیوهیه پروپاگهنده بو خو یان دهکن و، له دوا ییدا وه بیریان دیته وه، که هیشتا شاژنه شیر لهه بارهیه وه هیچ قسهیهکی نه کردوه. بو یه ههر هه موویان لی نزیک دهکه ونه وه و دهلین: ئه ی ئیوه شاژنه شیر ی دارستان به یهک زگ چه ند بیچوو ه شیرت ده بییت.

ئه ویش له وه لامدا دهلیت:

«یهک بیچوو، ئه ویش یا (شا)یه، یان شاژنی دارستانه که یه».

ههر بو یهش که گو توویانه: «جوهر له ژماره باشتر و په سند تره».

کوټر و میرووله

جاریکیان میروولهیهک بۆ ئاو خواردنهوه دهچیتته نیو باخچهیهکهوه و، له پیر دهکهویتته نیو ئاوهکه و خهریک دهبی بخنکی. له بهختی ئهوا کوټریک بهسهه لقی داریکهوه دهبیته و به وردی سهیری میروولهکه دهکات بۆ ئهوهی بزانی چی بهسهه دیت و بهچی دهکات، که دهزانی زۆر بی چاره بووه و خهریکه دهخنکی، بهزهیی پیدا دیتهوه و گه لایهک له دارهکه دهکاتهوه و به دهنوک بۆی فری دواته نیو ئاوهکهوه، میروولهکهیش ههه زوو خوی به گه لایهکهوه دهگری و، بهسهه پیدا هه لدهگه پری و له مردن رزگاری دهبیته. ههه لهو کاته دا راوچییهک خهریکی ئهوه دهبیته تۆره کههی هه لداو کوټره که بگریته، له ماله میرووله که به خیرایی را دهکات و گازیکی توند له قاچی راوچییه که دهگری و، راوچییه کهیش له بهر ئازاری قاچی تۆره که فری دها و خهریکی ئازاری قاچه کههی دهبیته، کوټره کهیش ههه زوو له شهقهی بال دها و دهفری و رزگاری دهبیته.

دیاره له کۆنیشه وه گوتوو یانه؛ «ئه گهه چاکه له گه ل یه کیکدا بکهیت، ئاکامه کههی به چاکه بۆت دهگه ریته وه»، ههروه ها گوتوو شیانه: «چاکه چاکههی به دوا دا دیت».

مشک و پشيله

پشيله يه كه زور پير دهبي، تواناي ئه وهى نامينى چيتر به دواى مشكان بكه وي و راويان بكات، روژيكيان بير له وه دهكات وه ريگه يه كه بو راوكردى مشكان بدوزيته وه و له دلى خويدا ده ليت:

«چاكترين ريگه ئه وه يه وا له خوم بكه م، كه هه گبه ي پيلاوانم؛ چونكه زور جارار ديومه كاتى، كه هه گبه كه به ديواره وه هه لده واسن مشكى تيده چيت، ئيتر كه مشكه كان وا هه ست دهكهن من هه گبه ي پيلاوه كانم به ره و پروم دين، هه ر كه ليم نزيك ده بنه وه گورچ دهيان گرم».

پشيله كه ده چيته ژوره وه و خوى به ديواره كه وه هه لده واسى به و ئوميدى مشكان بين و نه زانن پشيله يه و هه ر به هه گبه ي پيلاوانى بزنان؛ به لام دياره مشكان له دووره وه چاويان پى ده كه وي و، دياره مشكيكى پيرى دنيا ديتشه له نيو مشكه كان ده بيت، به وانهى ديكه ده ليت:

«مشكىنه من زور هه گبه ي پيلاوانم ديون، به لام باوه ر بكه ن ئه وه يه كه م جاره هه گبه يه كه ببينم سه رى پشيله ي له سه ر بيت».

مشكه كانى ديكه، كه له و كه م ته مه نتر ده بن ده لين:

«به خوا تو راست ده كه ي، ده هه ر لى گه رين با هه تا هه ز دهكات هه ر له وي به هه لواسراوى بمينيتته وه، ئيمه ش قهت نزيكى نابينه وه، با هه ر به م هه سه ره ته وه بيت».

هه ر بو يه ش راستيان گوته وه، كه:

«كه مروقى ژير هيج كات ساويلكه و نه زان نابى و، به ئاسانيش خوى به دهسته وه نادات».

گورک و بهرخ

رؤژئی له رۆژان گورگیکی راوکه تینووی دهبی و دهچیتته سه روبریک بۆ ئاو خواردنهوه، لهوئ لهپ چاوی به کاریلهیهکی جوان دهکهوئیت، که له نیو سهوزه گیا و دهوروبهری ئاوهکهدا خهریکی یاری کردن دهبیئت.

گورگهکه به تورهبیهوه هاوار له کاریلهکه دهکات و دهلیت:

«زوو به له نیو ئهم سهوزه گیا و ئاوه وهدرکهوه، ئهوه نابینی تۆ چی دهکهی؟! بۆ ئاوهکهم لئ لیل و پیس دهکهی؟».

کاریلهکهش له وهلامدا دهلیت:

«نهخیر گهرهم، ئهی ئهوه نییه تۆ له سهروی منهوه، ئهوه ئاوهی تۆ دهیخوئیتهوه بهرهو لای من دیت، ئهوه شوئینهی من یاری لئ دهکهم ههگریز ئاوهکهی بۆ لای تۆ ناییت».

گورگهکه بهم قسانه زیتر تووره دهبی و ههپهشهی لئ دهکات و دهلیت:

« ده باشه ئهوه من دهزانم، که تۆ گالته به من دهکهی و پیویسته له بهرامبهر ئهوهدا داوای لیبووردنم لئ بکهی».

ههه چهنده کاریلهکه به نهرمی و لهسهرخۆ قسه لهگهڵ گورگهکه دهکات؛ بهلام ئهوه له ههپهشهی خۆی ناکهوئ و گهرهکیتی بیانووی پئ بگرئ، بۆیه دووباره کاریلهکه لئ دهپارێتهوه دهلیت:

« قوربان خۆت دهمبینی، که من بچووکم و ئهوه بههاره هاتوومهته سهه دنیا، لهوهتهی له دایکم بوومه بهریتانم نهدیووه، جا چۆن دهتوانم گالتهتان پئ بکهم».

گورگهکه له وهلامدا دهلیت:

«کهواته ئهگهه تۆ نهبووی، دیاره باوکت بووه گالتهی پئ کردووم». ئیتتر گورگهکه ددانهکانی لئ جیر دهکاتهوه و بهسههريدا دهنهپینئ و، دهلیت:

«دهزانی ئیتتر من توانای ئهوهم نهماوه گوئ له قسهکانت بگرم، برۆ زوو لهبهه چاوانم بزر به، ئهگینا بۆ نیوهپۆ دهتکهم به قاوهلتی و دهتخۆم».

ئینجا کاریلهکه ههه زوو له نیو ئاوهکه وهدر دهکهوئ و لهوه شوئینه دور دهکهوئیتهوه. منداڵه خوئشهویستهکان؛ لههه چیرۆکهدا ئهوهمان بۆ روون دهبیتهوه، که «مرۆقی گهوج ههچ کات گوئ له قسهی کهسانی دیکه ناگریت».

قهله ره شیکه له خۆبایی

جاریکیان قهله ره شیکه له باخچه یه که ده ژیا و باخچه که یه چهند تاووسه شیکه جوانی لئ دهبی، قهله که له دلئ خۆیدا ده لئ: «ئهم تاووسانه زۆر جوانن، ته نانهت زۆریش له من جوانترن، خۆزگه منیش وهکو ئهوان جوان بوومايه».

له ئاکامدا قهله که بریاری ئهوه ده دات پهری تاووسه کان کۆ بکاته وه و، که ژماره یه که باشی لئ پهیدا کرد و زانی به سیه تی، که وته دابهش کردنی په ره کان به سه ر پشت و سنگ و بال و قاچ و هه ندیکیشی خسته سه ر سه ری به وه، به م شیوه یه زۆر له خۆبایی و رازی بوو، به جۆرئ که خۆی وهکو پاشایه که ده هاته بهرچاوان.

ئینجا له دلئ خۆیدا گوتی:

«ئێستا منیش زۆر جوانم، دهبا بچمه ئیو تاووسه کان و کاتیکی خۆشیان له گه لدا به سه ر بهرم».

قهله ره شکه خۆی وهکو تاووس ده هاته بهرچاو، که چوه ئیو تاووسه کان و، چاویان پئی که وت زۆر دلگیر بوون که زانیان قهله ره شکه فی لئ لئ کردوون و شتیکی سه یریشی لئ ده رکه وتوه، بۆیه بریاریان دا په لاماری بدن و هه موو په ره کانی لئ بکه نه وه.

تاووسه کان پتیان گوت: قهله ره شکه، ئه وه چیت کردوه؟!

تاووسه کان له وه زیتتر مۆله تیان نه دا و په لاماریان دا و به دوا ی که وتن و له ئیو باخچه که ش وه دریان نا.

ئینجا قهله ره شکه بیری له وه کرده وه، که بگه ریتته وه لای برادرانی؛ به لام له بهر ئه وه ی زۆر بئ ریزی پتیان کردبوو، ئه وانیش هه زیان به وه نه ده کرد خۆیانی تی بگه یه نن، به لکو ته نها هه ر هینده یان پئی گوت:

«برۆ تۆ هاوړئیی ئیمه نیت، چونکه نه ده بوو له سه ره تاوه هینده له خۆبایی بیت و، خۆت وا له بهر چاوان ناشیرین بکه ییت، به لکو ده بوو هه ر زوو ئه وت بزانیایه، که قهله ره شکه هه ر قهله ره شکه یه و، تاووسیش هه ر تاووسه».

ئیتتر قهله ره شکه، که ئه وه ی گوی لئ بوو، زۆر ههستی به که می و بئ ئه قلی و نه زانیی خۆی کرد و، دیاره په شیمانیش کاریکی بئ ئاکام و بئ سووده.

بۆیه وا چاکه بهر له وه ی کاریک بکه ییت ده بی به وردی بیری لئ بکه یته وه.

